

Bibelns mest lästa bok (del 2)

Livets Källas häftesserie

Nr. 57 Volym 12 Mars 2014

Skriv till vår adress i Sverige om du vill ha fler exemplar av detta eller tidigare häften:

Livets Källa, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 32, SE-275 63 Blentarp

Andra häften i denna serie:

<i>Att leva tillsammans med Gud</i>	<i>Guds välsignelser</i>
<i>Bergspredikan (del 1)</i>	<i>Herren är min herde</i>
<i>Bergspredikan (del 2)</i>	<i>Hur kom Bibeln till? (del 1)</i>
<i>Bergspredikan (del 3)</i>	<i>Hur kom Bibeln till? (del 2)</i>
<i>Bergspredikan (del 4)</i>	<i>Jesu liknelser</i>
<i>Bergspredikan (del 5)</i>	<i>Jesu personlighet</i>
<i>Bibeln, GT i sammandrag</i>	<i>Jesus kommer tillbaka</i>
<i>Bibeln, en inledning till NT</i>	<i>Jobs bok</i>
<i>Bibelns historia 1</i>	<i>Kristendomens fallgröpar</i>
<i>Bibelns historia 2</i>	<i>Kvinnor i Bibeln</i>
<i>Bibelns mest lästa bok</i>	<i>Ord om glädje</i>
<i>Den okände Jesus (del 1)</i>	<i>Ord om hopp</i>
<i>Den okände Jesus (del 2)</i>	<i>Ord om tålamod</i>
<i>Det kristna hoppet</i>	<i>Svårförståeliga skriftställen (1)</i>
<i>Edens lustgård</i>	<i>Svårförståeliga skriftställen (2)</i>
<i>Församlingsbrev (del 1)</i>	<i>Svårförståeliga skriftställen (3)</i>
<i>Församlingsbrev (del 2)</i>	<i>Svårförståeliga skriftställen (4)</i>
<i>Församlingsbrev (del 3)</i>	<i>Vad är det som styr ditt liv?</i>
<i>Goda råd i dåliga tider</i>	<i>Vad är en människa?</i>
<i>Gud och bön</i>	<i>Vad är Guds kärlek? (del 1)</i>
<i>Gud och förlåtelse</i>	<i>Vad är Guds kärlek? (del 2)</i>
<i>Gud och lidande</i>	<i>Vad händer efter döden?</i>
<i>Guds fred</i>	<i>Var fanns Gud den 22 juli 2011?</i>
<i>Guds löften</i>	<i>Varför?</i>
<i>Guds namn i Bibeln</i>	<i>Visdomsord till en ung man</i>
<i>Guds nåd (del 1)</i>	<i>Vägen till ett lyckligt äktenskap</i>
<i>Guds nåd (del 2)</i>	<i>Är Gud död?</i>
<i>Guds profetior</i>	<i>Är Bibeln relevant för vår tid?</i>

Copyright© 2014

Guds Världsvida Kyrka i Skandinavien

Skriftställena i *Livets Källas* häftesserie är huvudsakligen hämtade ur Svenska Folkbibeln Gamla Testamentet copyright © Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm och Svenska Folkbibeln Nya Testamentet copyright © 1996, 1998, Stiftelsen Biblicum Ljungby och Stiftelsen Svenska Folkbibeln

Ty så älskade
Gud världen
att han utgav
sin enfödde Son, för att
den som tror på honom
inte skall gå förlorad
utan ha evigt liv.

Inte sände Gud sin Son
till världen för att döma
världen utan för att
världen skulle bli frälst
genom honom.

Johannesevangeliet 3:16–17

IFÖRSTA HÄFTET OM BIBELNS mest lästa bok försökte vi förklara några huvudteman i Johannesevangeliets inledande kapitel. Nu ska vi gå igenom Johannes mest framträdande tankar från kapitel 3:16 till kapitel 11.

Strukturen är byggd runt sju under, eller tecken, som Jesus gjorde, vilka visade vem han var. Det första tecknet finner vi i kapitel 2, då han gjorde vatten till vin, och det sjunde tecknet i kapitel 11, då han uppväckte

Lasarus från döden. Jesus drar fram motiv och paralleller i dessa berättelser från högtiderna i Gamla testamentet. Johannes syfte med evangeliet är att förklara att Jesus är Messias (Joh. 20:31), och det gör han om och om igen i dessa kapitel.

Vi avslutade det första häftet om *Bibelns mest lästa bok* med citatet från Johannesevangeliet 3:16 och nu fortsätter vi med en fördjupning av detta mycket viktiga skriftställe.

Mycket nöje! ☐

Häftesserien *Livets Källa* har som mål att göra evangeliet tydligt och relevant för vår tid. Den läses av kristna från olika trossamfund. Vår önskan är att hjälpa var och en att förstå sig själv och sitt förhållande till Gud, oavsett vilken kyrka man tillhör.

- 1** Johannesevangeliet 3:16–17
- 3–5** "Lilla Bibeln"
- 6–7** Äkta Gudstillbedjan
- 8** Sann nåd
- 9–11** Jesus är Livets Bröd
- 11–12** Vem var Jesus?
- 13–15** Jesus är världens ljus
- 16** Vilka är de blinda?
- 17–19** Jesus är den gode herden
- 19–20** Jesus uppväcker Lasarus det döda

Omslagsbilden: *Jesuiterna sålde det historiska St. Cuthbertevangeliet, antagligen den äldsta intakta bok som är producerad i Europa, till British Library för 9 miljoner pund (drygt 100 miljoner kr). British Library beskriver boken som: "Ett vackert verk med en ursprunglig röd skinnbindning i gott tillstånd". Biblioteket säger vidare: "Detta är det enda återstående högstatusmanuskript från denna avgörande period i brittisk historia som behållit sitt ursprungliga utseende, både invändigt och utvändigt". Läs mer på sidan 12 i häftet.*

Johannesevangeliet

3:16

”Lilla Bibeln”

Denna vers uttrycker en rad sanningar om Guds förhållande till oss. Den visar att Gud inte är avlägsen och ointresserad av det som händer på jorden. Gud älskar sin Skapelse, han älskar världen. Det grekiska ord som används för ”världen” är ”kosmos”, som inte bara betyder jordklotet utan allt som Gud har skapat: hela universum! Han älskar allt han har skapat. Gud sände sin Son, Jesus Kristus, till jorden, och det gav genljud i hela universum, både det fysiska och det andliga.

ENLIGT KOLOSSERBREVET 1:20 skapade Jesus fred vid korset, både på jorden och i himlen. Så stort var Jesu soningsoffer. Efter ärkeängeln Lucifers uppror tillät Gud att ondskan, lidandet och synden existerade i universum. Den Allsmäktige kunde ha förhindrat det, han kunde hindrat Satan att vara i Edens Lustgård och

han kunde förhindrat Satans förförelse av mänskligheten sedan dess. Ansvaret för att ha tillåtit ondskan och lidandet ligger alltså på HERRENS axlar. Därför sändes Jesus att ta på sig det ansvaret på korset. Gud älskar sin skapelse och sände sin Son för att försona den med sig.

Gud älskar världen. Det grekiska ordet för älskar här är

”agape” och innebär ovillkorlig kärlek, det att göra det bästa för någon i långa loppet. Gud älskar oss och gör det som är bäst för oss på lång sikt. På kort sikt kan vi tycka att det är svårt att följa Guds vägar men i slutändan är hans vägar det bästa för oss. Gud sände Jesus för att han älskar, inte bara Israel utan hela mänskligheten. Beviset för att han älskar världen är att han gav sin Son för vår synd. Gud skulle kunna ge allmän amnesti, och säga att han älskar oss och att vår synd är förlåten. Men skulle vi ha trott honom?

Skulle vi verkligen ha förstått att Gud älskar oss om han inte också visade det för oss? Och hur skulle han kunna visa oss att han

älskar oss? Han har redan gett oss livet, allt vi äger, jorden att förvalta och ett vackert universum som uppenbarar sina hemligheter om natten. Gud har gjort allt detta för oss och mycket mer. Hur skulle han då kunna få oss att tro på att han älskar oss? Han skulle bli tvungen att offra något oerhört värdefullt för att vi skulle kunna fatta vidden av hans kärlek för oss. Han gav sin egen Son, hans ende Son.

Har du funderat över varför Jesus är Guds ende Son? Johannes fyller evangeliet till stor del med att förklara vem Jesus är, att han existerade före jordelivet, att han levde med Gud innan världen formades (Joh. 1:1). Gud skapade

Apostel Johannes var aposteln Jakobs yngre bror och son till Sebedeus. Tillsammans med sin far fiskade de på Gennesarets sjö. De var också Johannes döparens sysslingar och hans lärjungar ända tills Jesus kallade dem att följa honom. Han gav dem namnet Boanerges – Åskans söner (Mark 3:17) antagligen för att de kunde bli våldsamt

upprörda när deras tålmod sattes på prov. En gång ville de båda bröderna till exempel kalla ner eld över en samarisk stad, vilket Jesus avslog och tillrättavisade dem för (Luk. 9:51–56). Johannes levde 50 år längre än sin bror Jakob och var den enda av lärjungarna som inte led martyrdöden. Det är mycket troligt att Johannes och Jesus var kusiner och att det var därför Jesus bad honom att ta hand om Maria (Joh. 19:26–27).

världen genom Jesus. Jesus var Logos, Ordet, som skapade allt och som skulle försona skapelsen med Gud.

Det finns de som anser att det här är fel, både detta och jungfrufödseln. De hävdar att Jesus bara var en enastående god människa som blev Guds Son genom dopet, precis som vi. Men hur kan han då vara Guds enda, unika Son? Jesus är unik eftersom Gud är hans far och Maria är hans mor medan vi andra har föräldrar som båda är mänskliga. Jesus är alltså inte som vi. Vi är Guds adopterade söner och döttrar, vi har andra föräldrar men Gud har tagit oss till sig.

Vers 3:16 förklarar vidare att Gud har uppenbarat vägen till frälsning genom ett nära förhållande till Jesus. Gud visar något som delvis är dolt i Gamla testamentet – att det finns liv efter döden – och förklarar att man genom att tro på Jesus och hans budskap kan få evigt liv. För Nikodemus var detta helt nytt.

Att tro på Jesus är mycket mer än att bara tro att han finns och att han har levt som människa. De fallna änglarna tror på Gud och bävar, står det i Jakobs brev 2:19. Så den frälsande tron är mer än detta. I Joh. 1:12 står det att Gud gav rätten att bli Guds barn till den som tror på "Jesu namn".

Detta är långt mer än att veta eller vara övertygad om att Jesus finns. Att tro på hans namn är att tro på allt Jesus sa och representerade. Att tro på hans namn är att tro på hans budskap, handlingar och lära, och att leva efter det.

Att tro är mer än att säga att man tror. Endast en aktiv tro frälser oss, en tro som föder gärningar och bär frukt i våra liv (Jak. 2:17). Gärningar leder inte till frälsning, utan är en konsekvens av en levande tro (Ef. 2:8–18). En aktiv tro har gärningar.

En annan viktig sak i denna vers är att vårt liv kan sluta på två sätt; med evigt liv eller evig fördömelse. Johannes berättar inte här vad fördömsen innebär men säger att evigt liv är en gåva från Gud genom det kärleks och trosförhållande vi har i Kristus Jesus. Evigt liv är inte medfött – bara Gud kan ge oss detta.

Allt detta och mycket, mycket mer kan vi utläsa ur denna enda vers!

Martin Luther hade nästa vers Joh. 3:17 som förord i första upplagan av sin översättning av Nya testamentet till tyska. Här står det klart och tydligt varför Jesus kom. Han kom för att världen skulle få frälsning genom honom. Han kom inte för att döma världen, det sparar han till nästa gång han kommer. □

Johannesevangeliet 4

Äkta

Gudstillbedjan

Fjärde kapitlet handlar om Jesu möte med den samariska kvinnan vid Jakobs brunn och botandet av en regeringstjänstemans son. Den gemensamma nämnaren i dessa berättelser är äkta tro, sann tro.

JESUS VAR PÅ VÄG FRÅN JERUSALEM till Galiléen och stannade till vid en brunn i Samarien. Här utspelar sig en intressant historia, något vi påpekade i första häftet om Johannesevangeliet. Jesus hade ett privat samtal med en kvinna, vilket var helt fel av en man. Hon var dessutom inte av Israels stam utan en "oren" samarier, vilket också förklarades i förra häftet.

Det finns andra intressanta saker i berättelsen. En är att Jesus stannade för att han var trött (v 6) och törstig. En upplysning som får oss att minnas att Jesus hade mänskliga behov. Han kunde bli trött eftersom han var en riktig människa samtidigt som han var Gud.

En annan intressant sak är att kvinnan kände till löftet om Messias. Hur kunde hon göra det? Samarierna hade sin egen bibel bestående av Moseböckerna men med inslag av andra religioner. De visste att Mose hade skrivit om en stor profet, Messias. De ansåg att Gud måste tillbes på deras berg Gerissim där de ca 400 f. Kr uppreste ett tempel eftersom de menade att Abraham och Jakob ett tag hade varit bosatta där. Templet förstördes 129 f.Kr. och låg på Jesu tid i ruiner, men samarierna hävdade ändå att det bara var där Gud kunde tillbes. Judarna å sin sida hävdade att man bara kunde tillbe Gud i Jerusalems tempel.

Kvinnan ansåg att samariernas tro var den riktiga, men Jesus sa

att tiden nu var inne att tillbe Gud i "sanning och ande" (v 24) och detta var något revolutionerande nytt. Gud skulle kunna tillbes överallt. Inte längre skulle templet vara en stationär stenbyggnad, utan bestå av församlingen i Nya testamentet. Men han sa samtidigt att frälsningen skulle komma från judarna, dvs. genom Guds löfte till Abraham att Messias skulle komma från hans ätt. När vi tror på Jesus träder vi in, tillsammans med Israel, på de löften Abraham fick.

Nu skulle Gud tillbes "i sanning" eftersom Jesus ger den fullständiga visionen av Gud och hans sanning, "och ande" eftersom tillbedjan sker i samarbete med den heliga Anden, två tankar som Johannes tränger djupare in i senare i evangeliet.

Samtalet avslutas med att

och underkastade sig Jesu löfte och vilja. På hemresan dagen efter möttes mannen av en av sina tjänare som förde med sig nyheten om att sonen blivit frisk. Det hade hänt i samma stund som Jesus uttalat orden. □

En typisk brunn från biblisk tid.

Johannesevangeliet 5

Sann nåd

Kapitlet inleder med att Jesus botar en lam man på sabbaten vid Betesda dammen i Jerusalem. Betesda betyder Barmhärtighetens hus. Judarna ansåg att botande var arbete och det skulle inte utföras på sabbaten. För dem var det viktigare att hålla lagen än att visa barmhärtighet, något Jesus inte höll med om.

JUDARNA FÖRFÖLJDE JESUS OCH anklagade honom för att bryta mot lagen genom att arbeta på sabbaten. Jesus svarade att Gud Fadern fortfarande arbetade i denna stund och att han själv gjorde likadant (v 17). Från början var det meningen att sabbaten skulle vara en välsignelse för människan, en vilodag från livets arbete och möda, men med tiden blev sabbaten en börda på grund av den religiösa överhetens sätt att reglera den. Man kom på över 300 saker att förbjuda på sabbaten. Jesus försvarade sig med att säga att både Gud och han själv arbetade på sabbaten. Den som har skapat sabbaten, är högre än vilodagsbudet och står över det.

Judarna anklagade också Jesus för att göra sig jämställd med

Gud när han talade om Gud som sin Fader. I resten av kapitlet förklarar Jesus på många olika sätt hur nära förhållandet var mellan Gud Fader och honom själv. Han kan inte göra något utan Fadern. Han gör bara det som Fadern gör (v 19). Fadern har överlåtit ansvaret som Domare på Jesus (v 22). Jesus kommer att uppväcka de döda från deras gravar (v 28).

Avslutningsvis återoppar Jesus fyra olika vittnen: Johannes döparen, Gud Fader, sina egna gärningar och Mose och Skrifterna. Skrifterna är Gamla testamentet som har en rad profetior om Messias. Sedan säger han att om de hade trott på Mose hade de också trott på honom, för det var om honom som Mose skrev. ◻

Johannesevangeliet 6

Jesus är Livets Bröd

Jesus mättar 5 000 människor med fem bröd och två fiskar och därför ville folket göra honom till kung (v 15). De fick ut något av honom och därför ville de ha honom (v 26). Detta är en varning till oss alla att inte söka Gud för att få hans välsignelser utan för att hans vilja ska ske i våra liv.

FOLKET FRÅGAR JESUS VILKA gärningar Gud förväntar sig av dem (v 28). Svaret de får är intressant. Han säger inte att Gud förväntar sig att de ska hålla Mose lag utan att de ska tro på honom, Jesus Kristus, som Gud har sänt. Detta är Guds vilja, men vi måste också förstå att det inte räcker med att bara tro på Jesu budskap, det innebär mycket mer. Han förväntar sig en aktiv tro som ger utslag i hur vi lever våra liv och vilket förhållande vi har till andra. Att tro på Kristus är att överlämna sin vilja till förmån för Guds vilja och leva sitt liv i enlighet med hans lära.

Judarna frågade efter ett tecken för att de ska tro på honom. De

nämner att Israel fick manna av Gud de fyrtio åren i öknen. Vilket tecken kunde Jesus ge dem? Jesus påpekar att Gud gav manna som gåva och det är likadant med Livets Bröd som ger världen (evigt) liv (v 33). Gud gav manna som mat i öknen för att de skulle överleva, men nu ger han Livets Bröd som ger evigt liv. Bröd var en viktig del av födan på den tiden och är synonymt med mat. Det ser vi i Fader Vår när vi ber om "vårt dagliga bröd". Vi behöver mat varje dag och på samma sätt behöver vi dagligen andlig föda. Jesus säger i v 48, "Jag är Livets Bröd".

Detta är det första av sju påståenden i Johannesevangeliet

där Jesus säger "Jag är...", sju viktiga, grundläggande beskrivningar av Jesus. Det är ingen slumpartad formulering, "Jag är" är Guds eget namn, Jahve på hebreiska, och det betyder precis vad det står: Jag är (2 Mosebok 3:14). När Jesus säger, "Jag är Livets Bröd, säger han samtidigt att han är Gud, eftersom han använder Guds namn i beskrivningen av sig själv.

Därefter beskriver Johannes ett samtal som kan verka stötande om man inte förstår att Jesus talar symboliskt. Han fördjupar tanken om att han är Livets Bröd och säger att den som inte äter hans kropp och dricker hans blod inte kan få evigt liv. Många av åhörarna reagerade negativt på detta uttalande och övergav honom. Naturligtvis menade inte Jesus detta bokstavligen, det skulle ha varit en klar överträdelse av Moselagen. Han förklarar symboliken för lärjungarna lite senare i kapitlet (v 63). Vad han säger är att om man inte tar emot detta andliga, livgivande Livets Bröd, kan man inte få evigt liv. Det finns fyra hela kapitler av Jesu ord till lärjungarna kvällen före korsfästelsen i Johannesevangeliet. Och det intressanta är att han inte säger ett ord om nattvarden, vilket

instiftades den kvällen, eller det Nya förbundet. Istället återger han det långa samtalet med folket om Jesus som Livets Bröd.

Vi blir inte frälsta av att äta brödet och dricka vinet. Dessa är symboler som påminner oss om Kristi frälsarverk och därmed vårt dopavtal med Gud. När vi äter brödet och dricker vinet blir de bokstavligen en del av vår kropp, en del av oss. När vi tar emot Livets Bröd genom den heliga Anden blir detta en del av oss. När vi får den helige Anden tar Gud sin boning i oss. Anden omtalas också som Sonens Ande i Galaterbrevet 4:6, alltså bor Kristus i oss genom Guds heliga Ande som är ett sigill, en pant (grek. första avbetalning) på det eviga livet (Ef. 1:13–14). Du har mottagit första delen av evigt liv när du får den heliga Anden.

Livets Bröd är ett uttryck för en måltid, att vi äter något Gud ger oss. I judisk kultur var måltiden en symbol på gemenskap och närhet. Man åt helt enkelt inte med främlingar. När Gud erbjuder oss Livets Bröd erbjuder han oss samhörighet med sig.

Sedan förklarar Johannes hur vi kommer till Kristus. Är det genom vår egen intelligens? Är det ett resultat av något vi gjort? I vers 44 och 65 står det att det är

Gud som måste öppna vårt sinne och dra oss till sig. Vi har inte funnit Gud – Gud har funnit oss! Vi kan inte ens berömma oss av att vi har funnit Gud!

Många av Jesu lärjungar drog sig undan efter vad Jesus sagt om att äta hans kropp och dricka hans blod och övergav honom (v 66) och Jesus frågar sina närmaste lärjungar om också de kommer att lämna honom. "Simon Petrus

svarade honom: Herre, till vem skulle vi gå?" (v 68) "... vi tror och förstår att du är Guds Helige." (v 69). De tolv förstod inte Jesus, men trodde på honom och övergav honom inte trots att så många andra gjorde det. Detta gäller även oss. Även om de är många som inte tror på Jesus, och vi ibland inte alls förstår oss på Gud, ska vi hålla fast vid vår tro och fortsätta följa honom. □

Johannesevangeliet 7 Vem var Jesus?

Jesus egna bröder trodde inte på honom. Det var först efter hans uppståndelse som de förstod och trodde på honom som Messias. Detta understryker vad Johannes sa i kapitel 6 att Gud måste öppna våra sinnen för att vi ska kunna tro på honom.

JUDARNA VISSTE INTE VAD DE skulle tro. Var Jesus Messias eller inte? De som inte trodde det sa att Messias skulle komma från Betlehem i Judéen (Mika 5:2) och inte från Nasaret i Galiléen.

På nytt visar detta att Gud inte ville att de skulle förstå att Jesus var Messias. Hade Jesus fått växa upp i sin födelsestad Betlehem skulle det inte funnits några som helst tvivel om vem han var.

På den sista stora dagen i Lövhyddofesten (3 Mosebok 23:36) stod Jesus framför folket i Jerusalem och berättade vem han var. Varje dag under denna högtid hölls en ceremoni där prästerna hämtade vatten ur Siloadammen och bar det genom vattenporten till templet. Där hälldes vattnet på brännofferaltaret. Det är denna handling Jesus använder för att förklara vem han är och vilket uppdrag han har. Han säger: "Om någon törstar, så kom till mig och drick! Den som tror på mig, ur hans innersta skall strömmar av levande vatten flyta fram, som Skriften säger." (v 37–38). I nästa vers förklarar Johannes att det levande vattnet är den heliga Anden. Jesus sa att han gav livets vatten, helig Ande, till den som tror på honom. Detta är ett annat

sätt att säga att Jesus är långt mer än en vanlig människa utan att i klartext säga att han är Gud Son, eller Messias. Stunden var ännu inte inne att säga detta till judarna som då skulle anklaga honom för hädelse och korsfästa honom.

I vers 39 står det att den heliga Anden inte var utgiven för att Jesus ännu inte var färdig med sitt frälsarverk. Den heliga Anden hade tidigare bara getts till några nyckelpersoner i Gamla testamentet med särskilda uppdrag i Guds frälsningsplan men när Jesu uppdrag var slutfört skulle Gud ge sin Ande till många. Varför väntade Gud? Därför att våra synder utgjorde en barriär mellan oss och honom. Vi kunde inte bli försonade med Gud förrän Jesus tog på sig våra synder och dog för oss. I och

med det kunde vi stå rena och rättfärdiga inför Gud, som därför kunde dela sin heliga Ande med oss, en del av sitt eget eviga liv. □

Siloa-dammen

Johannesevangeliet 8

Jesus är världens ljus

Här berättas det om kvinnan som togs på bar gärning i äktenskapsbrott. Fariséerna gillrade en fälla för Jesus med hennes situation som bete. Hon skulle stenas enligt Mose lag, men om Jesus sa det, kunde de ange honom till romarna eftersom det var endast romarna som hade rätt att utdela dödsdomar vid den här tiden. Om Jesus sa att hon inte skulle stenas kunde de anmäla honom till judiska Rådet för brott mot Mose lag, och om han bröt mot lagen kunde han inte vara Messias.

JESUS SÅG SITUATIONEN FÖR VAD den var och lät sig inte manipuleras. Utan ett ord böjde han sig ner och skrev något i sanden. Kanske var det en hänvisning till Gamla testamentet om att alla har syndat. Vi vet inte. Sedan säger Jesus att den som är syndfri får kasta första stenen. En efter en går kvinnans anklagare därifrån och därmed misslyckas planen. Så säger Jesus, "Jag är

världens ljus" (v 12). Detta är det andra uttalandet som knyter an Jesus till Guds namn "Jag är". Ljus används ofta i Gamla testamentet om Gud, Guds ord och lagen. Det anknyter också till Herrens tjänare och Messias som hedningarnas ljus. Det är mot denna bakgrund judarna förstod hans uttalande. Jesus säger med detta att han är Guds fullkomliga uppenbarelse. Han

övertar rollen som lagen haft i Gamla testamentet. Nu är det han som visar vägen för hur kristna ska leva. Och nu säger han att han inte bara är Israels ljus, som lagen var i gammaltestamentliga tider, utan världens ljus för alla folk. Nu är det Jesus (Gud) som direkt upplyser vägen vi ska gå och Mose lag (lära) är ersatt med Jesu lag (lära).

Det är alldeles efter lövhyddofesten som Jesus använder sig av bilden av ljus. På Jesu tid tändes flera stora ljusstakar i kvinnornas förgård i Jerusalems tempel åtminstone en natt under den veckolånga högtiden dit alla var välkomna och där var det glädje och fest.

Johannes använder metaforer från Israels ökenvandring i kapitel 6, 7 och 8. I kapitel 6 har

vi manna som en bild på Jesus, Livets Bröd. I kapitel 7 säger han att Jesus ger det levande vattnet som påminner oss om att Gud gav Israel levande vatten ur klippan. Och i kapitel 8 säger Jesus att han är världens ljus, som kan visa på eldstoden som varje natt ledde och beskyddade Israels läger, och molnstoden som ledde dem under dagen. På samma sätt visar Jesus hur vi ska hantera vår ökenvandring, vårt liv i världen. Det finns ännu en bild på Jesus som världens ljus. Det står i Uppenbarelseboken 1:12–13 om den berömda sjuarmade ljusstaken av rent guld som alltid skulle brinna i tabernaklet, dag som natt. Där beskrivs Jesus stående mitt bland sju ljusstakar av guld. I Joh. 8:15 säger Jesus "Jag dömer ingen" och det kan

man lätt missförstå, för vi har ju sett i kapitel 5 att han är Domaren på Domens dag. Men första gången Jesus kom till världen var det för att frälsa och inte för att döma den (se Joh. 3:17). Han kommer för att döma världen senare (Joh. 5:22) när hela mänskligheten fått Guds erbjudande om evigt liv. Då kommer Jesus att döma dem som tackar nej.

Joh. 8:32 är en välkänd vers, "och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria." Denna enkla mening är djup på innebörd. Jesus säger senare om sig själv att, "Jag är vägen, sanningen och livet." (Joh. 14:6) Ordet sanning är centralt för Johannes som använder det 25 gånger jämfört med Lukas och Matteus som använder det tre gånger och Markus bara en. Det grekiska ordet för sanning betyder: det som är äkta, verkligt och genuint. Det finns inget som är mer verkligt och äkta än Gud. Han har alltid existerat och kommer alltid att existera. Han vet allt och kan allt. Han är det verkligaste som finns. De grekiska filosoferna var fascinerade av skillnaden mellan det verkliga (sanna) och det överkliga. Johannes säger att Jesus är det mest äkta, verkliga och genuina som existerar. Så som Johannes använder

begreppet sanning beskriver det Guds realitet, den enda sanna verklighetsuppfattningen. I vers 32 försöker Johannes uttrycka att, det att känna sanningen inte är en intellektuell övning utan en gemenskap med den enda, sanna Jesus Kristus, som frigör en från syndens slaveri (v 34) och skuld. En del tror att vad vers 32 säger är att det är fritt fram att göra som man vill, men det är en missuppfattning. Det är tvärtom så att vi ska ta del av och underkasta oss sanningen (Jesus Kristus) och därmed inte längre vara slavar till synden.

Kapitlet avslutar med en hetsig diskussion där judarna hävdar att de är Abrahams barn och därför har en särställning hos Gud. Jesus besvarar deras anklagelser mot honom med, "Jag Är, redan innan Abraham blev till." (v 58). Återigen använder Jesus Guds namn, Jag Är, vilket folket omedelbart uppfattar som hädelse och tar upp stenar för att kasta på honom. Det är tydligt att Jesus säger detta med avsikt eftersom han kunde ha sagt "Jag fanns redan innan Abraham blev till". Stenarna de hade tänkt använda på Jesus var antagligen byggnadsmaterial. Man höll på att färdigställa templet som många år senare blev klart bara för att bli förstört år 70 av romarna. ◻

Johannesevangeliet 9

Vilka är de blinda?

Jesus botar en blind man på sabbaten. Innan detta förklarade han återigen för lärjungarna att han är världens ljus. Jesus kan bota båda fysiskt och andligen blinda.

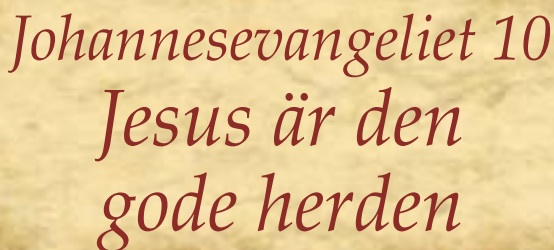
FARISÉERNE FÖRHÖRDE MANNEN för att få klarhet i om han hade varit blind och i så fall hur han nu kunde se. De hade redan beslutat att den som säger att Jesus är Messias skulle bli utesluten ur synagogan och mannen blir mycket riktigt utesluten. Lite senare träffar Jesus på honom och berättar utan omsvep att han är Guds Son varpå den före detta blinde mannen tillber honom.

Jesus avslutar i vers 39 med att säga:

"Till en dom har jag kommit i världen, för att de som inte ser skall se och för att de som ser skall bli blinda".

Några fariséer hörde detta och frågade, "Inte är väl också vi blinda?" Varpå Jesus svarade, "Om ni vore blinda skulle ni inte ha någon synd. Men nu säger ni att ni ser. Därför står er synd kvar" (vers 41). Jesus säger att om de vore oupplysta och inte visste att han var Messias vore det förlåtet. Men eftersom de hävdar att de känner skrifterna så har de ingen ursäkt.

Det här är en varning också för oss kristna idag. Om vi säger att vi ser, att vi alltså tror på Guds budskap till mänskligheten så är Guds förväntningar högre på oss än på den som inte känner Jesus Kristus. □

Johannesevangeliet 10

Jesus är den gode herden

Jesus är herden och församlingen är hans hjord. Han säger att en tjuv tar sig in till fåren över muren eller på annat sätt, inte genom dörren där herden håller vakt. Jesus är dörren och han säger att enda vägen till frälsning går genom honom. Ingen annan väg leder till Gud! Men det finns de som hävdar att man kan komma till Gud och bli en del av hans hjord på annat sätt. Jesus kallar dem för tjuvar som är ute efter hans får.

FÅREN KÄNNER ÄGAREN, DE känner igen hans röst. De följer herden för att de känner honom. En anställd herde skulle fly för sitt liv om fårflocken blir angripen, men Jesus är inte anställd. Han säger att han är den gode herden som beskyddar fåren med sitt liv och att han gör det frivilligt. Jesus dog för oss av fri vilja, inte för att han var svag och inte för att Gud inte hjälpte när han blev tillfångatagen och korsfäst. När tempelvakten kom för att fångsla honom sa Jesus till

Petrus att han kunde få legioner av änglar till sitt förfogande att förhindra detta om han ville. (Matt 26:53) Men det ville han inte. Jesus gjorde inget motstånd utan gav sig frivilligt för enligt Guds plan skulle Jesus dö för mänsklighetens synder. Han höll tyst under förhören för om de hade förstått vem han var så skulle de aldrig ha korsfäst honom. Det var Guds avsikt att Jesus skulle dö på korset.

Många av judarna var villrådigas och ville att han skulle

tala klarspråk om vem han var. Men Jesus gav indirekta ledtrådar eftersom de annars skulle ha uppfattat det som hädelse. Han sa att de borde förstå vem han var genom de tecken han utförde. Men skälet till att judarna inte trodde på honom är att de inte tillhörde hans hjord. Och det är tydligt att inte alla även idag, tillhör hans hjord.

Folket tog upp stenar för att döda Jesus när han hävdade att Gud var hans Fader och att de båda var ett. Jesus citerar Psaltaren 82:6 när han ställer en fråga de inte kan svara på. Han frågar varför det står i lagen att "ni är gudar"?(Joh. 10:34).

Psaltaren 82:6 kan tolkas på olika sätt, och den stora frågan

är vem uttrycket gudar åsyftar. En del hävdar att det gäller änglar som på andra ställen i bibeln kallas för Guds söner. De flesta bibelkommentarer menar emellertid att det är domarna i Israel som avses, bland annat för att det i Ps 82:7 står att de kan dö som alla andra människor. Ps 82 säger att Israels domare har fullmakt att bestämma över liv och död och i och med detta utför de ett gudomligt verk och kallades därför gudar. Domarna uppmanas här att döma rättfärdigt och att sörja för att de fattiga och föräldralösa får sin rätt. Gud är vår Domare och domarna måste döma rättvist som han gör.

Om nu Gud kallar domarna för gudar, säger Jesus till folket, varför blir de då så arga när Jesus säger att Gud är hans Far? Jesus menar att de måste lära sig att döma rättvist för om de gjorde det skulle de vara tvungna att erkänna att han var Guds Son. Det är klart att skillnaden är stor mellan Jesus och domarna i Israel men judarna fick stora svårigheter med att förklara detta. De var

inte nöjda med svaret och försökte gripa honom men han drog sig undan.

Denna diskussion utspelade sig under tempelinvigningsfesten som firades till minne av Judas som 167 f. Kr ledde mackabéerupproret mot Antiokus IV Epifanes. Antiokus vanhelgade templet genom att offra grisar på altaret och bygga altare där för grekiska gudar (se 1 Mackabéerboken 4). Denna högtid som kallas

Hanukka firas ännu idag av judar runt jultiden.

Kapitlet avslutas med intressant information om Johannes döparen, en av bibelns stora personligheter som hade Guds heliga Ande från födseln (Luk 1:15). Det står att han inte utförde några under, vilket torde innebära att man inte nödvändigtvis kommer att göra under bara för att man har fått den heliga Anden (Joh. 10:41). ◻

Här handlar det om Lasarus och hans systrar Marta och Maria som bodde tillsammans i Betania en liten by några kilometer från Jerusalem. Hur gamla syskonen var vet vi inte men troligtvis var de jämnåriga med Jesus. Inte heller vet vi hur det kommer sig att de var Jesu vänner, men det intressanta är att han faktiskt hade vänner. →

KAPITLET INLEDER MED ATT förklara att Maria var den som smorde Jesus med en dyrbar olja, vilket står att läsa om i Joh. 12:3.

Det finns en rad intressanta detaljer i denna berättelse. Lasarus hade insjuknat och hans systrar skickade bud efter Jesus. Trots att det var bråttom stannade Jesus kvar där han var i två dagar innan han gav sig av, och fast han visste att Lasarus skulle dö under tiden.

När han kom fram möttes han av systrarna på vägen som båda säger att om Jesus hade varit där så skulle Lasarus inte ha dött. Trots att systrarna förstod att de skulle återse sin bror i uppståndelsen på den yttersta dagen gör Jesus något mycket märkligt. Han gråter när han ser deras sorg och smärta (v 35). Det är viktigt att vi vet att Gud sörjer

när han ser vårt lidande och vår sorg.

Vår Gud står inte bortvänd och oberörd inför det som händer oss. Han är som en far och mor som följer med i vad som händer med barnen och gråter när barnen lider.

I vers 25 säger Jesus, "Jag är uppståndelsen och livet." Återigen använder han Guds namn för att berätta vem han är. Gud är livets ursprung och den som ger liv till de döda i uppståndelsen på den yttersta dagen.

När Jesus uppväckte Lasarus från döden medförde det att många kom till tro på att Jesus var Messias. Höga Rådet sammanträdde och diskuterade bekymrat risken att om många började tro på Jesus så skulle romarna slå ner på rörelsen, ta kontrollen över templet och dra in de privilegier judarna hade (v 48). Från den dagen planerade de Jesu död. □

Jesus kallar sig Världens Ljus. Ljuset har fantastiska egenskaper. Det är både partikel och våg, har en hastighet på 300 000 km/sek och står med regnbågens alla färger. Jesus är också helt unik och det är han som skapade ljuset!

Livets Källa, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 32,
SE-275 63 Blentarp, Sverige

Redaktionen:

Livets Kilde, Postboks 89 Holmlia, NO-1201 Oslo

Övriga adresser i Norden:

Danmark: *Livets Kilde Hæfteserie*,
P.O. Box 714, DK-4000 Roskilde

Finland: *Livets Kilde*, Box 603, FI-00101 Helsingfors

Sverige: *Livets Kilde*, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 32,
SE-275 63 Blentarp (produktion)

Telefonkontakt:

Danmark: +45-22 67 70 96

Norge: +47-64 87 74 48

Sverige: +46-(0)8 657 9194

Stöd för utgivning av *Livets Källas* häftesserie:

Livets Källa är gratis. Vi har ungefär 1400 läsare vid det här laget och med frivilliga bidrag är det möjligt att ge ut häftena. Vi är djupt tacksamma för ert finansiella stöd. Arbetet med *Livets Källas* häften sker på frivillig basis, men tryckning och porto måste betalas. Om du vill bidra till utgivningen av våra häften kan du göra det på något av nedanstående konton:

Danmark: 1-245-7278

Finland: 800014-1952461

Norge: 7082 0512624

Sverige: 98 07 30-6

Författare av detta häftet: Carl Fredrik Aas
Norsk originaltitel: *Bibelens mest leste bok (2. del)*
Översättare: Renée Strand

Hur kom Bibeln till? (del 1)

Livets Källas häftserie
nr 11, 2008-1, 120 sidor, 2011

Hur kom Bibeln till? (del 2)

Livets Källas häftserie
nr 12, 2008-2, 120 sidor, 2011

Bibels historia Sammandrag av Gamla testamentet

Livets Källas häftserie
nr 13, 2008-3, 120 sidor, 2011

Bibels historia 1 En bok erövrar världen

Livets Källas häftserie
nr 14, 2008-4, 120 sidor, 2011

Bibels historia En inledning till Nya testamentet

Livets Källas häftserie
nr 15, 2008-5, 120 sidor, 2011

Bibels historia 2 En bok erövrar världen

Livets Källas häftserie
nr 16, 2008-6, 120 sidor, 2011

För mer information, se vår hemsida

www.gvks.org

Guds Världsvida Kirka i Skandinavien

001VMLB2(s)/032014